Prima instanță: Judecătoria Anenii Noi (sediul central), Judecător Fiodorov Olga
Dosarul nr. 2ai-52/26 (2-24048418-02-2ai-17032026)

D E C I Z I E

7 mai 2026 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componența:
Președintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

examinând, în procedură scrisă, cererea de apel înaintată de lichidatorul SRL „Prod Stoc" în procedura falimentului, Cazacu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, adoptată la cererea depusă de lichidatorul SRL „Prod Stoc", Cazacu Adrian împotriva lui Onofriescu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului cu încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Prod Stoc", a sumei de 2 736 441,68 lei,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 2 mai 2024, lichidatorul SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Onofriescu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului cu încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Prod Stoc", a sumei de 2 736 441,68 lei.

În susținerea acesteia a invocat că, în fapt prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 21 ianuarie 2021, a fost admisă spre examinare cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Prod Stoc".

Menționează că, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, a fost constatată insolvabilitatea SRL „Prod Stoc" și intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Prod Stoc".

A invocat că, ulterior prin încheierea judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 19 iulie 2021, s-a trecut în procedura de faliment a debitorului SRL „Prod Stoc”.

Concretizează că, administrator statutar și unic asociat a debitorului SRL „Prod Stoc” de la fondare este Onofriescu Sergiu.

A invocat că, din actele debitorului transmise către subsemnat, cu referire la achitarea dividendelor a constatat că comisia în componența directorului Onofriescu Sergiu și contabilei Casian Nadejda a decis eliberarea dividendelor în sumă totală de 2666605,96 lei prin Procesul-verbal nr. 1 din 25 decembrie 2019 privind eliberarea dividendelor pentru anii 2016, 2017, 2018 și procesul-verbal nr. 2 din 25 decembrie 2020 privind eliberarea dividendelor pentru anii 2019, 2020 neavând competențe în acest sens, ori în conformitate cu prevederile art. 39 alin. (1) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată „societatea distribuie anual profitul net înregistrat după achitarea impozitelor și altor plăți obligatorii, dacă actul de constituire nu prevede altfel. Hotărârea privind determinarea părții profitului net care urmează a fi distribuită se adoptă de adunarea generală a asociaților”.

Susține că, în luna ianuarie 2021, din casieria întreprinderii au fost achitate lui Onofriescu Sergiu, care este concomitent unic asociat și administrator al debitorului SRL „Prod Stoc”, suma de 2 666 605,96 lei ca dividende.

Menționează că, societatea nu era în drept să achite către asociatul său Onofriescu Sergiu profitul net al întreprinderii sub formă de dividende, iar Onofriescu Sergiu este obligat să restituie debitorului SRL „Prod Stoc” dividendele primite în sumă de 2666605,96 lei, din următoarele considerente.

A indicat că, deși în perioada anilor 2016-2020 întreprinderea a obținut profit net în sumă totală de 2 519 021 lei, dividende pentru aceeași perioadă au fost achitate în sumă de 2 666 605,96 lei, adică cu 147 584,96 lei mai mult decât profitul net obținut.

Menționează că, conform art. 254 alin. (1) litera c) din Codul civil, asociatul societății comerciale are dreptul să primească o cotă-parte din profitul societății (dividend), proporțională participațiunii la capitalul social, în condițiile stabilite de lege și actul de constituire. La rândul său, art. 39 alin. (1) din Legea privind societățile cu răspundere limitată, prevede că societatea distribuie anual profitul net înregistrat după achitarea impozitelor și altor plăți obligatorii, dacă actul de constituire nu prevede altfel. Hotărârea privind determinarea părții profitului net care urmează a fi distribuită se adoptă de adunarea generală a asociaților. Din normele legale menționate coroborate, rezultă clar că dividendul este profitul net al societății ce se repartizează asociaților, prin urmare este evident că nu poți repartiza dividende în sumă mai mare decât profitul societății, așa cum s-a făcut în speță.

Invocă că, în conformitate cu prevederile art. 901 alin. (31) din Codul fiscal, la achitarea dividendelor impozitul aferent în mărime de 6% urma a fi reținut la sursa de plată și achitat de către SRL „Prod Stoc” la buget. Astfel, în cazul achitării dividendului calculat în sumă de 2 666 605,96 lei, asociatului urma să-i fie îndreptat spre plată 2506609,96 lei, iar impozitul în sumă de 159 996 lei urma a fi reținut de

SRL „Prod Stoc” și achitat la bugetul de stat. Anume din aceste considerente, prin actul SFS nr. 5-708977 din 9 aprilie 2021, prelungit prin actul nr. 5-708978 s-a constatat diminuarea impozitului pe venit reținut din suma dividendelor achitate în sumă totală de 159 996 lei, inclusiv pentru L/12/2019 cu 51 585 lei și pentru L/12/2020 cu 108 411 lei, iar în consecință prin decizia SFS nr. 661/1424 din 26 aprilie 2021 s-a încasat la buget impozitul pe venit reținut din suma dividendelor achitate diminuat în sumă de 159996 lei.

Susține că, conform art. 40 alin. (2) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată „societatea nu este în drept să plătească asociaților profitul net a cărui distribuire s-a hotărât la adunarea generală a asociaților dacă, la momentul achitării, societatea este în stare de insolvabilitate sau poate ajunse în această stare în urma distribuirii acestuia”. Alin. (4) al aceluiași articol, prevede că „profitul net plătit contrar reglementărilor stabilite la alin. (1) și (2) se restituie societății.

Prin urmare, a invocat că achitarea dividendelor în sumă totală de 2 666 605,96 lei, inclusiv depășind suma veniturilor nete pentru toți anii de activitate cu 147 584,96 lei, este ilegală fiind contrară prevederilor art. 40 alin. (2) din Legea nr. 135 din 14 iunie 2007.

A indicat că, după intentarea procedurii de insolvabilitate a SRL „Prod Stoc”, Serviciul Fiscal de Stat a efectuat control fiscal, urmare a căruia au fost emis actul de control al SFS nr. 5-711678 din 26 august 2021 și decizia SFS nr. 661/4169 din 19 octombrie 2021, conform cărora s-a stabilit că dividendele în sumă de 2 666 605,96 lei au fost achitate lui Onofriescu Sergiu la data de 31 ianuarie 2021, adică cu două luni înaintea constatării și intentării procedurii de insolvabilitate în privința debitorului SRL „Prod Stoc”, precum și s-a constatat că suma dividendelor achitate pentru anul 2020 depășește suma profitului cu 157 820 lei.

Menționează că, prin decizia Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 27 iulie 2023, s-a admis acțiunea înaintată de SRL „Prod Stoc” împotriva Onofriescu Sergiu și s-a încasat de la pârâtul Onofriescu Sergiu în beneficiul SRL „Prod Stoc”, în procedura de insolvabilitate, suma dividendelor achitate în mărime de 2 666 605,96 lei.

A invocat că, conform pct. 7.6 din statutul SRL „Prod Stoc”, „administratorul societății poartă răspundere materială deplină pentru prejudiciile cauzate de el societății, inclusiv prin plăți ilegale făcute asociatului”.

Prin urmare, a invocat că este evident faptul că achitarea ilegală a dividendelor în sumă de 2 666 605,96 lei, a dus la insolvabilitatea debitorului, insolvabilitatea fiind constatată prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, adică peste 2 luni de la plata dividendelor în ianuarie 2021, iar administratorul Onofriescu Sergiu urmează să poarte răspundere subsidiară pentru aceste acțiuni.

Cu referire la însușirea mijloacelor bănești în sumă de 1 198 666,66 lei a indicat că, SRL „Prod Stoc” a livrat către Centrul Experimental Hortiviticol (CEH) „Terra-

Rod” SRL porumb în sumă totală de 1 198 666,66 lei, fapt confirmat prin facturile fiscale JB5236638 din 11 mai 2018 în sumă de 465 000 lei; JB5236639 din 14 mai 2018 în sumă de 248 000 lei și JB5236640 din 15 mai 2018 în sumă de 485 666,66 lei.

A invocat că, ulterior la 4 ianuarie 2021 SRL „Prod Stoc” în calitate de cedent, Diacova Maria în calitate de cesionar și CEH ”Terra-Rod” SRL în calitate de Debitor au încheiat contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. 45 și actul de cesiune a dreptului de creanță, prin care SRL „Prod Stoc” a cesionat către Diacova Maria dreptul de creanță în mărime de 1 198 666,66 lei.

Menționează că, tot la 4 ianuarie 2021, Diacova Maria în calitate cedent, Onofriescu Sergiu în calitate de cesionar și SRL „Prod Stoc” în calitate de debitor au încheiat contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. 46, actul de cesiune a dreptului de creanță prin care Diacova Maria a cesionat către Onofriescu Sergiu dreptul de creanță în mărime de 1 198 666,66 lei.

Susține că, în baza celor două contracte, în evidența contabilă a SRL „Prod Stoc” a fost reflectat că la data de 4 ianuarie 2021 a fost stinsă datoria CEH „Terra-Rod” SRL fată de SRL „Prod Stoc” în sumă de 1 198 666,66 lei, precum si a fost reflectată datoria lui Onofriescu Sergiu față de SRL „Prod Stoc” în sumă de 1 198 666,66 lei.

Menționează că, în instanța de insolvabilitate a fost înaintată cererea SRL „Prod Stoc” împotriva CEH „Terra-Rod” SRL, Diacova Maria și Onofriescu Sergiu cu privire la anularea actelor juridice.

Face trimitere la faptul că, Curtea de Apel Chișinău, prin Decizia nr. 2ai-325/23 din 6 februarie 2024 a respins acțiunea înaintată de SRL „Prod Stoc”.

Concretizează că, întru argumentarea soluției, Curtea de Apel Chișinău a constatat că înaintea livrării mărfii, CEH „Terra-Rod” SRL a achitat în avans către SRL „Prod Stoc”, conform recipisei din 9 februarie 2018 suma de 450 000 lei, conform recipisei din 13 februarie 2018 suma de 240 000 lei și conform recipisei din 28 februarie 2018 suma de 470 000 lei, conform cărora Diacova Maria, la acea etapă administrator al CEH „Terra-Rod” SRL a transmis lui Onofriescu Sergiu suma totală de 1 160 000 lei.

Menționează că, cele trei recipise au fost prezentate ca probă de pârâți, inclusiv de Onofriescu Sergiu, deși aceste acte nu se regăsesc în actele transmise subsemnatului de debitor, aceste nefiind reflectate în evidența contabilă a debitorului.

La fel, a indicat că Curtea de Apel Chișinău și-a întemeiat soluția prin faptul că mijloacele primite de Onofriescu Sergiu conform recipiselor menționate supra, ar fi fost puse în contul curent al SRL „Prod Stoc” prin ordinul de încasare a numerarului nr. 80484003 din 9 februarie 2018 în sumă de 220 000 lei, ordinul de încasare a numerarului nr. 80548690 din 13 februarie 2018 în sumă de 240 000 lei și ordinul de încasare a numerarului nr. 80817453 din 28 februarie 2018 în sumă de 470 000 lei.

Concretizează că suma totală a celor trei ordine de încasare constituie 930 000 lei.

Susține că, conform ordinelor de încasare a numerarului, depunerea mijloacelor bănești în contul curent al SRL „Prod Stoc” a fost efectuată de către Onofriescu Sergiu, care era administrator/asociat al SRL „Prod Stoc”, iar destinația plății a fost: completare cont curent/împrumut de la Onofriescu Sergiu, precum și completarea cont curent/restituirea sumei neutilizate retrase pe parcursul lunii februarie 2018 ca și Cheltuieli pentru achiziție produse. Astfel destinația plăți, indică că aceste mijloace bănești nu sunt de la CEH „Terra-Rod” SRL.

Astfel, constată că Onofriescu Sergiu nu a depus sumele încasate de la Diacova Maria în sumă totală de 1 160 000 lei în contul curent al întreprinderii sau în casieria întreprinderii, iar datoria CEH „Terra-Rod” SRL față de SRL „Prod Stoc” în sumă de 1198666,66 lei a fost radiată din evidența contabilă a SRL „Prod Stoc” la 4 ianuarie 2021, concomitent cu reflectarea în evidența contabilă a datoriei lui Onofriescu Sergiu față de SRL „Prod Stoc” în sumă de 1 198 666,66 lei a fost radiată din evidența contabilă a SRL „Prod Stoc” la 4 ianuarie 2021, concomitent cu reflectarea în evidența contabilă a datoriei lui Onofriescu Sergiu față de SRL „Prod Stoc” în sumă de 1 198 666,66 lei din 4 ianuarie 2021, la data încheierii celor două contracte de cesiune a dreptului de creanță.

Menționează că, în circumstanțele descrise, Curtea de Apel Chișinău a conchis că contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. 45 din 4 ianuarie 2021 și contractul de cesiune a dreptului de creanță nr. 46 din 4 ianuarie 2021 nu au produs careva efecte juridice pentru părți.

Consideră că Onofriescu Sergiu a însușit suma de 1 160 000 lei primite de la Diacova Maria pentru livrarea mărfii de către SRL „Prod Stoc” către CEH „Terra-Rod” SRL.

Cu referire la lipsa bunurilor debitorului constatată în cadrul inventarierii, a indicat că prin ordinul nr. 12 din 10 iunie 2021, a fost constituită comisia de inventariere ce aparțin masei debitoare a SRL „Prod Stoc” în următoarea componență: Cazacu Adrian, administratorul insolvabilității SRL „Prod Stoc”; Bunic Tudor, reprezentantul creditorului ÎM „Tirex Petrol” SA; Onofriescu Sergiu, reprezentantul debitorului SRL „Prod Stoc”, fiind stabilită data pentru efectuarea inventarierii – 14 iunie 2021, ora 10:00.

Indică că, la data de 14 iunie 2021, a fost efectuată inventarierea, fiind întocmit procesul-verbal de inventariere din data de 14 iunie 2021. În cadrul inventarierii a fost constatată lipsa următoarelor bunuri: sodă acustică în volum de 0,931 tone cu valoarea de 10 903,82 lei; 50 canistre de 1 litru cu valoarea de 270,83 lei; 20 canistre de 5 litri cu valoarea de 450 lei; 4 canistre de 10 litri cu valoarea de 113,36 lei; 1122 etichete cu valoarea de 2 101,57 lei; 2 saci de semințe de floarea soarelui, NSH496, a cîte 8,2 kg cu valoarea de 3 274,76 lei; 143,2 kg de semințe de floarea soarelui RH609CLP cu valoarea de 67 583,24 lei.

Concretizează că, în cadrul inventarierii s-au constatat lipsa bunurilor în valoare totală de 84 697.58 lei.

Susține că, în condițiile achitării ilegale a dividendelor către asociat în sumă de 2666605,96 lei, însușirii de către Onofriescu Sergiu a sumei de 1 160 000 lei primită de la Diacova Maria, administrator CEH „Terra Rod” SRL și însușirii bunurilor debitorului în sumă de 84 697,58 lei, consideră că sunt întrunite condițiile ca instanța de insolvabilitate să dispună ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de către administratorul Onofriescu Sergiu, care a cauzat insolvabilitatea debitorului SRL „Prod Stoc” prin acțiunile sale care cad sub incidența prevederilor art. 248 alin. (1) literele a), c) și i) din Legea insolvabilității.

Cu referire la cuantumul creanțelor solicitate de a fi trecute pe persoana care a cauzat insolvabilitatea debitorului SRL „Prod Stoc”, a invocat că, în cadrul procesului de insolvabilitate a SRL „Prod Stoc” au fost validate creanțele a 10 creditori în sumă totală de 3 170 739,23 lei, dintre care de rangul III -475 405,50 lei; de rangul V – 2 261 036,18 lei și creanțe chirografare de rang inferior (rangul VI) în sumă de 434 297,55 lei.

Concretizează că, prin prezenta cerere se solicită de a fi trecute pe seama persoanelor care au cauzat insolvabilitatea SRL „Prod Stoc” o parte din creanțele validate si nestinse, și anume creanțe în sumă de 2 736 441,68 lei din totalul creanțelor validate în sumă de 3170739,23 lei, ceea ce constituie echivalentul creanțelor validate de Rangul III si V.

Menționează că, starea de insolvabilitate a debitorului SRL „Prod Stoc” a fost constatată prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, ca urmare a admiterii cererii introductive înaintată de creditorul SA „Tirex Petrol”, iar temeiul intentării procedurii de insolvabilitate a fost incapacitatea de plată a debitorului.

Reiterează că, în cadrul procedurii au fost validate creanțe în sumă totală de 3170739,23 lei, dintre care de rangul III – 475 405,50 lei; de rangul V — 2 261 036,18 lei și creanțe chirografare de rang inferior (rangul VI) în sumă de 434 297,55 lei.

Susține că, deși debitorul avea datorii și nu își onora obligațiunile de plată a acestora la scadență, totuși, administratorul Onofriescu Sergiu și-a achitat sie, în calitate asociat, în luna ianuarie 2021 dividende în sumă de 2 666 605,96 lei, deși nu era în drept să o facă, mai mult ca atât, suma dividendelor plătite a depășit cu 147 584,96 lei profitul net al întreprinderii.

La fel, a indicat că, Onofriescu Sergiu a deturnat mijloace bănești în suma de 1160000 lei primite de la Diacova Maria pentru livrarea mărfii de către SRL „Prod Stoc” către CEH ”Terra-Rod” SRL.

Reiterează că, în cadrul inventarierii s-a constatat că Onofriescu Sergiu a deturnat active în sumă de 84 697,58 lei.

A invocat că, prin aceste acțiuni Onofriescu Sergiu a cauzat insolvabilitatea debitorului, prin urmare fiind pasibil de a fi atras la răspundere subsidiară în temeiul prevederilor articolului 248 alin. (1) literele a) și i) din Legea insolvabilității.

Menționează că, la înaintarea prezentei cereri nu a fost achitată taxa de stat, fiind achitată doar taxa de timbru, deoarece conform p. 1.1.14 din Tabelul Scutirile de taxa de stat și de timbru, anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2013, în redacția în vigoare din 18.04.2024: „Se scutesc de taxa de stat în instanțele de judecată reclamanții în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Solicită instanței de insolvabilitate admiterea integrală a acțiunii; dispunerea suportării a unei părți din datoriile debitorului insolvabil SRL „Prod Stoc" și anume a datoriei în sumă de 2 736 441,68 lei către Onofriescu Sergiu, pentru cauzarea insolvabilității debitorului; încasarea de la Onofriescu Sergiu, a sumei de 2 736 441,68 lei în masa debitoare a SRL „Prod Stoc" în procedura simplificată a falimentului.

În materie de drept, reclamantul și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 1, 247-249 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, art. 2 lit. a), art. 18 din Legea contabilității și raportării financiare nr. 287 din 15 decembrie 20217, art. 40 alin. (2) și 73 alin. (1) din legea nr. 135 din 14 iunie 2007 privind societățile cu răspundere limitată; pct. 736 și 11.4 din statul SRL „Prod Stoc"; pct. 1.1.14 din anexa 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2013; art. 166, 167, 206 alin. (1) din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova.

Soluția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu împotriva lui Onofriescu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului cu încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Prod Stoc", la contul de acumulare, a sumei de 2 736 441,68 lei, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat din contul SRL „Prod Stoc", în procedură de faliment în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 70 278,82 lei (șapte zeci mii două sute șaptezeci și opt, 82) lei.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția primei instanțe, la 24 decembrie 2024, lichidatorul SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) 23 decembrie 2024, solicitând casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi decizii prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral, în sensul declarat.

În motivarea cererii de apel, apelantul lichidatorul SRL „Prod Stoc" în procedura falimentului, Adrian Cazacu a indicat în cererea sa de apel că, prin acțiunea înaintată în instanța de insolvabilitate, a solicitat atragerea la răspundere subsidiară a administratorului debitorului, Onofriescu Sergiu, pentru cauzarea stării de insolvabilitate a societății, cerând admiterea integrală a acțiunii, dispunerea suportării

de către acesta a unei părți din datoriile debitorului insolvabil SRL „Prod Stoc”, și anume a datoriei în sumă de 2 736 441,68 lei, precum și încasarea din contul lui Onofriescu Sergiu, a sumei de 2 736 441,68 lei în masa debitoare a SRL „Prod Stoc” în procedura simplificată a falimentului.

Totodată, apelantul a menționat că prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, instanța de fond a respins cererea de chemare în judecată înaintată de lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu, împotriva lui Onofriescu Sergiu privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului și a dispus încasarea din contul reclamantului a taxei de stat în sumă de 70 278,82 lei.

În motivarea apelului, apelantul a susținut că hotărârea instanței de fond este pasibilă casării integrale, întrucât concluziile acesteia contravin circumstanțelor cauzei și probelor administrate. Astfel, acesta a susținut că instanța de insolvabilitate și-a întemeiat soluția pe considerentul că, deși dividendul în sumă de 2 666 605,96 lei a fost achitat către Onofriescu Sergiu, reclamantul nu ar fi demonstrat existența legăturii cauzale dintre această faptă ilicită și starea de insolvabilitate a debitorului. De asemenea, instanța ar fi reținut că reclamantul nu a indicat concret acțiunile pârâtului orientate spre deturnarea sau ascunderea activelor debitorului, apreciind drept vagi afirmațiile referitoare la deturnarea sumei de 1 160 000 lei primite de la Diacova Maria pentru livrarea mărfii către SRL CEH „Terra Rod”, precum și constatările privind lipsa bunurilor în sumă de 84 697,58 lei în cadrul inventarierii. Totodată, instanța de fond a considerat că reclamantul nu a demonstrat, conform art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, că circumstanțele invocate au dus la insolvabilitatea debitorului și, ca efect al respingerii acțiunii, a dispus încasarea taxei de stat în mărime de 70 278,82 lei.

Referitor la aceste concluzii, apelantul a invocat că instanța de fond a admis caracterul ilegal al achitării dividendului în sumă de 2 666 605,96 lei către asociatul Onofriescu Sergiu, însă în mod eronat a apreciat că nu există legătură cauzală între această plată și insolvabilitatea debitorului.

În acest sens, apelantul a menționat că procedura de insolvabilitate a SRL „Prod Stoc” a fost intentată prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, iar achitarea dividendelor a avut loc în luna ianuarie 2021, fapt constatat prin actul de control al SFS nr. 5-711678 din 26 august 2021 și decizia SFS nr. 661/4169 din 19 octombrie 2021. Potrivit apelantului, este evident că achitarea ilegală a dividendului în sumă de 2 666 605,96 lei cu mai puțin de patru luni înainte de constatarea stării de insolvabilitate a determinat imposibilitatea achitării creanțelor scadente și, implicit, insolvabilitatea debitorului.

În continuare, apelantul a invocat că această concluzie a fost deja stabilită prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 27 iulie 2023, prin care a fost admisă acțiunea SRL „Prod Stoc” împotriva lui Onofriescu Sergiu și s-a dispus încasarea dividendelor achitate ilegal în sumă de 2 666 605,96 lei. Potrivit apelantului,

instanța respectivă a reținut expres că achitarea ilegală a dividendelor a dus la insolvabilitatea debitorului, insolvabilitate constatată prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, la mai puțin de patru luni de la plata dividendelor din decembrie 2020.

În consecință, apelantul a susținut că instanța de insolvabilitate era obligată să țină cont de puterea lucrului judecat și nu putea răsturna constatările unei hotărâri irevocabile.

Cu referire la pretinsa deturnare a activelor debitorului, apelantul a invocat că instanța de fond a apreciat eronat drept vagi argumentele privind deturnarea de către Onofriescu Sergiu a mijloacelor bănești în sumă de 1 160 000 lei și a bunurilor în sumă de 84 697,58 lei. Acesta a susținut că în cererea de chemare în judecată au fost descrise detaliat acțiunile lui Onofriescu Sergiu, fiind indicate și probele pertinente care demonstrează că acesta, în calitate de administrator al SRL „Prod Stoc", a primit de la administratorul SRL CEH „Terra-Rod", Diacova Maria, suma de 1 160 000 lei, pe care ulterior ar fi deturnat-o. Totodată, apelantul a menționat că lipsa bunurilor întreprinderii a fost constatată în cadrul inventarierii, procesul-verbal al inventarierii fiind semnat chiar de Onofriescu Sergiu.

De asemenea, apelantul a criticat și soluția privind încasarea taxei de stat în sumă de 70 278,82 lei, invocând că instanța de fond a aplicat greșit dispozițiile Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023. În acest sens, a indicat că prin Legea nr. 73 din 28 martie 2024, intrată în vigoare la 18 aprilie 2024, anexa nr. 2 privind scutirile de taxa de stat și taxa de timbru a fost completată cu pct. 1.1.14, potrivit căruia reclamanții în acțiunile privind atragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate sunt scutiți de taxa de stat. Prin urmare, apelantul a susținut că atât la depunerea acțiunii, cât și la depunerea apelului, nu era datorată taxa de stat, fiind achitată doar taxa de timbru, întrucât taxa aferentă apelului reprezintă 85% din taxa de stat datorată în prima instanță, iar în speță reclamantul beneficia de scutire integrală.

În final, apelantul a concluzionat că hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, urmează a fi casată integral, întrucât circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin, concluziile primei instanțe contravin circumstanțelor cauzei, iar normele de drept material și procedural au fost aplicate eronat.

În consecință, apelantul a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Prod Stoc" în procedura falimentului împotriva lui Onofriescu Sergiu să fie admisă integral.

Poziția intimaților pe marginea apelului:

Respectând principiul contradictorialității, instanța de apel a acordat participanților la proces posibilitatea efectivă de a-și exprima punctul de vedere înainte de pronunțarea soluției.

Astfel, la 6 mai 2026, prin intermediul poștei electronice partea intimată, Onofriescu Sergiu a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea hotărârii instanței de fond. Totodată, a solicitat ca eventualele critici privind taxa de stat să fie examinate separat, fără afectarea soluției pe fond.

Verificarea condițiilor de exercitare a apelului:

Conform art. 357 din Codul de procedură civilă, *hotărârile susceptibile de apel pot fi atacate, până a rămâne definitive, în instanţă de apel care, în baza materialelor din dosar şi a celor prezentate suplimentar, verifică corectitudinea constatării circumstanţelor de fapt ale cauzei, a aplicării şi interpretării normelor de drept material, precum şi respectarea normelor de drept procedural, la judecarea cauzei în primă instanţă*.

În conformitate cu art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *(1) termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, **dacă legea nu prevede altfel***.

Potrivit art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *(1) hotărârile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvabilitate*.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul hotărârii Anenii Noi (sediul central) a fost pronunțat public la 23 decembrie 2024, iar cererea de apel înaintată de lichidatorul SRL „Prod Stoc” în procedura falimentului, Cazacu Adrian a fost depusă la 24 decembrie 2024. Astfel, Completul judiciar constată că cererea de apel a fost depusă în termenul legal.

În condițiile descrise mai sus, Completul specializat concluzionează că sunt întrunite condițiile legale pentru exercitarea cererii de apel declarată de lichidatorul SRL „Prod Stoc” în procedura falimentului, Cazacu Adrian motiv pentru care prin încheierea Curții de Apel Centru din 19 martie 2026, s-a dispus intentarea procedurii de apel și fixarea apelului spre examinare în fond.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, în raport cu argumentele invocate în cererea de apel și cu cadrul legal aplicabil raportului juridic litigios, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că cererea de apel înaintată de lichidatorul SRL „Prod Stoc” în procedura falimentului, Cazacu Adrian împotriva hotărârii Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, este întemeiată și urmează a fi admisă, cu casarea parțială a hotărârii contestate a primei instanțe, din motivele ce succed.

În conformitate cu art. 1 alin. (4) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi*.

Potrivit art. 8 alin. (6) și (7) din Legea insolvabilității, *cererile de apel se examinează în procedură scrisă, în termen de până la 60 de zile de la data intentării procedurii de apel, în condițiile examinării cauzei în primă instanță. Instanța de apel poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar. Cererile de apel și de recurs se examinează în modul prevăzut de Codul de procedură civilă, cu excepțiile stabilite în prezenta lege. Deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la data pronunțării*.

În acord cu prevederile art. 385 lit. c) din Codul de procedură civilă, *instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emițînd o nouă hotărîre*.

În acord cu prevederile art. 373 din Codul de procedură civilă, *(1) instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. (2) În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. (3) În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. (5) Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces*.

În conformitate cu prevederile art.118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale*, iar conform art. 130 din același cod, *instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei*.

Totodată, potrivit art.122 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante*.

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, l*a deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii și să nu se limiteze doar la însușirea motivelor și concluziilor date de instanța inferioară (*HirroBalani v. Spaniei*, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; G*eorgiadis v. Greciei* nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce iau fost prezentate.

Instanța de apel menționează că art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului garantează dreptul justițiabilului la o hotărâre motivată sub aspectul instituirii obligației instanțelor de judecată de a-și argumenta hotărârile adoptate din perspectiva unei analize ample a circumstanțelor cauzei. Îndatorirea de a motiva coerent și unitar hotărârea sub aspectul tuturor cererilor, fără a exista contradicții între motivare și dispozitiv, constituie o garanție pentru justițiabili, în fața eventualului arbitrariu judecătoresc, fiind singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a putea exercita un eficient control judiciar.

În opinia Completului judiciar, prima instanță a examinat cauza prin prisma materialului probator administrat și a cadrului legal aplicabil, asigurând o analiză în ansamblu a circumstanțelor relevante ale speței, însă cu unele erori de aplicare a normelor privind taxa de stat, care urmează a fi corectate de instanța de apel.

Cercetând starea de fapt în baza materialelor și lucrărilor dosarului, Completul de judecată constată că, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 3 martie 2021, s-a constatat insolvabilitatea debitorului SRL „Prod Stoc", și s-a intentat proces de insolvabilitate față de SRL „Prod Stoc". S-a ridicat dreptul administratorului Onofriescu Sergiu de la administrarea SRL „Prod Stoc". S-a desemnat în calitate de administrator al insolvabilității debitorului SRL „Prod Stoc", administratorul autorizat, Cazacu Adrian, deținătorul autorizației nr.172 din 3 februarie 2015 și s-au transmis atribuțiile de administrare și gestionare a debitorului către administratorul insolvabilității. S-au obligat organele de conducere ale debitorului să predea în termen de 5 zile lucrătoare gestiunea patrimoniului către administrator împreună cu documentele de constituire a societății, procesele-verbale ale adunărilor generale ale

asociaților (membrilor, acționarilor, creditorilor), certificatul înregistrării de stat al întreprinderii, documentele ce confirmă drepturile societății asupra patrimoniului ei, registrele societății, avizele, actele auditorului și ale organelor administrării fiscale, documentele interne, ștampila, documentele contabile ale debitorului. S-a obligat administratorul insolvabilității Cazacu Adrian: a) să notifice creditorii SRL „Prod Stoc" despre înregistrarea cererilor de validare a creanțelor până la 16 aprilie 2021, în vederea întocmirii Tabelului definitiv. b) să facă un apel special în adresa creditorilor garantați cu propunerea de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept preferențial; c) să prezinte instanței de insolvabilitate, nu mai târziu de 30 aprilie 2021 tabelul definitiv al creanțelor. S-a stabilit ședința de validare a creanțelor pentru 25 mai 2021 ora 10:00 în incinta Judecătoriei Anenii Noi.

La 2 mai 2024 lichidatorul SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Sergiu Onofriescu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului cu încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Prod Stoc" în procedura falimentului a sumei de 2736441,68 lei.

Conform art. 247 din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, *(1) în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, administratorii întreprinderilor de stat/municipale, membrii organelor executive, membrii organului de supraveghere (consiliului), lichidatorii şi membrii comisiilor de lichidare, contabilii. (2) Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvabilitate, precum şi celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului*.

Din înscrisurile anexate la materialele cauzei rezultă că pârâtul Onofriescu Sergiu deținea funcția de administrator al SRL „Prod Stoc", la data intentării procesului de insolvabilitate.

Prin urmare, în raport cu prevederile art. 247 alin. (1) din Legea insolvabilității, se constată că SRL „Prod Stoc" avea statutul de membru al organelor de conducere ale debitorului insolvabil, derivat din calitatea sa de administrator al SRL „Prod Stoc".

Conform art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității, *la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor* ***sau a oricărui creditor care are interes legitim****, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere, precum şi de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni:* ***a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal****; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;* ***c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;*** *d) procurarea de fonduri*

pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvabilitate conform prevederilor art. 14; ***i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.***

Completul judiciar notează că norma prevăzută la art. 248 din Legea insolvabilității are caracter sancționatoriu și reparativ, fiind destinată protejării masei debitoare și a creditorilor împotriva unei conduceri iresponsabile sau dolosive. Esențial în aplicarea acestui articol sunt următoarele elemente: (*i*) *calitatea persoanei* – răspunderea vizează membrii organelor de conducere și de supraveghere (administrator, director, contabil etc.); (*ii*) *conduita imputabilă* – legea enumeră limitativ nouă tipuri de comportamente considerate cauzatoare ale stării de insolvabilitate (folosirea în interes personal a bunurilor debitorului, ținerea unei contabilități fictive sau disimularea activelor, neînregistrarea ori întârzierea nejustificată a cererii de intentare a procedurii etc.); (*iii*) *legătura de cauzalitate* – dovada faptului că acțiunea sau omisiunea a cauzat ori a agravat insolvabilitatea; nu este suficientă simpla neglijență sau o gestiune defectuoasă; (*iv*) *efectul* – instanța poate dispune suportarea parțială sau totală a datoriilor debitorului de către persoanele culpabile.

Completul de judecată subliniază că această formă de răspundere nu operează automat și nu se aplică pentru orice datorie neplătită, ci numai în măsura în care sunt întrunite cumulativ condițiile legale referitoare la: (*i*) calitatea persoanei vizate; (*ii*) existența uneia dintre faptele expres prevăzute la literele a) - i) ale art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității; (*iii*) legătura de cauzalitate între conduita imputabilă și starea de insolvabilitate a debitorului. Răspunderea subsidiară are natura unei forme specifice de răspundere juridică, fundamentată pe principiile răspunderii civile delictuale, iar atragerea persoanei culpabile la măsuri coercitive prin intermediul instanței de judecată presupune dovedirea prin probe pertinente, concludente și suficiente a tuturor elementelor esențiale ale acesteia: fapta ilicită, vinovăția și legătura cauzală dintre faptă și consecințele prejudiciabile produse.

În prezenta cauză, apelantul lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu solicită atragerea la răspundere patrimonială subsidiară a persoanelor cu funcție de răspundere ale debitorului SRL „Prod Stoc” Onofriescu Sergiu, în temeiul art. 247 și art. 248 alin. (1) lit. a), c), și i) a legii insolvabilității care prevede că: la cererea administratorului insolvabilității/lichidatorului, a comitetului creditorilor sau a oricărui creditor care are interes legitim, instanța de insolvabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat

insolvabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; i) comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului.

Analizând probatoriul prezentat, raportat la prevederile legale citate *supra*, Completul judiciar consideră că prima instanță a concluzionat corect și justificat asupra netemeiniciei cererii de atragere la răspundere subsidiară înaintate de SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu, întrucât, pentru angajarea răspunderii subsidiare a membrilor organelor de conducere ale debitorului insolvabil, se impune identificarea și stabilirea vinovăției acesteia, manifestată prin cauzarea stării de insolvabilitate.

Prevederile art. 248 alin. (1) din Legea insolvabilității prevăd expres temeiurile angajării acestei forme de răspundere, iar în prezenta cauză nu a fost identificată nicio situație care să se încadreze în ipotezele legale menționate, nefiind administrate probe concludente în acest sens.

Astfel, Completul judiciar reține că, lichidatorul SRL „Prod Stoc", Adrian Cazacu contrar prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, nu a demonstrat circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Or, simpla existență a creanței nu impune instanța de judecată atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului, în lipsa culpei acestora și a legăturii cauzale dintre acțiunile/inacțiunile acestora și survenirea stării de insolvabilitate.

Cu referire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal, instanța de apel reține că lichidatorul în mod eronat a invocat întrunirea elementelor răspunderii delictuale în raport cu administratorul SRL „Prod Stoc", Onofriescu Sergiu, fără a demonstra prin probe pertinente și concludente existența condițiilor necesare pentru angajarea răspunderii subsidiare.

Completul de judecată notează că folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal presupune existența unor acțiuni concrete prin care patrimoniul societății este deturnat de la destinația sa legitimă și utilizat în mod fraudulos, fie în beneficiul propriu al persoanei responsabile, fie în interesul unei terțe persoane.

Or, pentru angajarea răspunderii subsidiare în temeiul art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, reclamantul avea obligația de a demonstra cumulativ existența bunurilor sau fondurilor bănești aparținând debitorului, faptul utilizării ori însușirii acestora de către pârât, modalitatea concretă a deturnării, caracterul nelegal al acțiunilor respective, precum și legătura de cauzalitate dintre aceste acțiuni și survenirea stării de insolvabilitate.

În acest context, Completul judiciar constată că reclamantul s-a limitat la afirmații generale, fără a explica în mod concret în ce manieră pârâtul ar fi utilizat bunurile, creditele sau activitatea debitorului în interes personal și fără a indica operațiuni financiare determinate, transferuri, retrageri, plăți nejustificate ori alte acte

de dispoziție asupra patrimoniului societății care să confirme o asemenea conduită. Totodată, nu au fost prezentate documente contabile, extrase bancare, contracte, acte de control, expertize sau alte înscrisuri justificative care să demonstreze deturnarea patrimoniului debitorului în interes personal.

Completul judiciar reține că lichidatorul Adrian Cazacu și-a întemeiat pretențiile în principal pe faptul achitării dividendelor în sumă de 2 666 605,96 lei, apreciind că acestea ar fi fost achitate contrar prevederilor legale, în condițiile în care societatea se confrunta cu dificultăți financiare.

La caz, prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 27 iulie 2023, a fost admisă acțiunea SRL „Prod Stoc" împotriva lui Onofriescu Sergiu și s-a dispus încasarea în beneficiul societății a dividendelor achitate în sumă de 2 666 605,96 lei. Cu toate acestea, simpla constatare a caracterului nelegal al achitării dividendelor nu este suficientă pentru atragerea răspunderii subsidiare în prezenta cauză.

Instanța de apel subliniază că reclamantul avea obligația să demonstreze nu doar existența unei eventuale fapte ilicite, ci și faptul că această conduită a determinat în mod direct apariția ori agravarea stării de insolvabilitate a debitorului. Or, din probatoriul administrat nu rezultă existența unei legături cauzale certe între achitarea dividendelor și imposibilitatea societății de a-și executa obligațiile față de creditori. De asemenea, nu a fost demonstrat un prejudiciu concret rezultat din pretinsa utilizare nelegală a bunurilor societății și nici corelația directă dintre acțiunile imputate pârâtului și degradarea situației financiare a debitorului până la starea de insolvabilitate.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolvabilității, apreciind că reclamantul nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și nici existența unei legături cauzale directe între acțiunile imputate lui Onofriescu Sergiu și survenirea stării de insolvabilitate a debitorului.

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, instanța de apel reiterează că răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează față de delincvenți, în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter patrimonial. În sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic.

Cu privire la temeiul de atragere la răspundere subsidiară prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, referitor la majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului, instanța de apel reiterează că răspunderea patrimonială reprezintă o formă a răspunderii civile delictuale, care se angajează față de persoanele vinovate, în rezultatul încălcării unei obligații legale cu caracter patrimonial.

În sensul dispozițiilor menționate, se subînțelege că, pentru apariția răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic ilicit, apt să declanșeze mecanismul angajării răspunderii.

Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii delictuale. Temeiul răspunderii delictuale îl constituie componența delictului civil, care la rândul său include cumulativ: prejudiciu, fapta ilicită, raportul de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu și vinovăția autorului faptei. Aceste elemente constituie condițiile generale obligatorii de antrenare a răspunderii delictuale, iar lipsa chiar și a uneia dintre acestea exclude în mod absolut atragerea la răspundere a persoanei chemate în judecată.

Completul judiciar reține că lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu, în susținerea pretenției notează că Onofriescu Sergiu ar fi deturnat mijloace bănești în sumă de 1 160 000 lei primite de la Diacova Maria pentru livrarea mărfii de către SRL „Prod Stoc” către CEH „Terra Rod” SRL. La fel indică că, în cadrul inventarierii s-a constatat că Onofriescu Sergiu ar fi deturnat active în sumă de 84 697,58 lei. În cadrul inventarierii a fost constatată lipsa următoarelor bunuri: sodă caustică în volum de 0,931 tone cu valoarea de 10 903,82 lei; 50 canistre de 1 litru cu valoarea de 270,83 lei; 20 canistre de 5 litri cu valoarea de 450 lei; 4 canistre de 10 litri cu valoarea de 113,36 lei; 1122 etichete cu valoarea de 2 101,57 lei; 2 saci de semințe de floarea soarelui, NSH496, a câte 8,2 kg cu valoarea de 3 274,76 lei; 143,2 kg de semințe de floarea soarelui RH609CLP cu valoarea de 67 583,24 lei. Instanța de apel reține că aceste bunuri au o valoare declarată totală, însă simpla enumerare a lipsurilor din inventar nu este suficientă, în lipsa demonstrării modului concret de ieșire din patrimoniu, a persoanei responsabile și a actelor juridice sau faptelor materiale prin care s-ar fi realizat pretinsa deturnare.

Instanța de apel reiterează că, reieșind din prevederile art. 247 din Legea insolvabilității, rezultă că tragerea la răspundere subsidiară poate fi aplicată doar pentru perioada ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului, ceea ce impune în mod expres necesitatea delimitării temporale a faptelor imputate și corelarea acestora cu momentul apariției sau agravării insolvabilității, aspect care trebuie probat riguros de partea care formulează pretenția.

Completul judiciar notează că lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu, nu a indicat cert acțiunile pârâtului care au fost îndreptate în vederea deturnării (ascunderii) unei părți din activul debitorului, fiind invocat vag că Onofriescu Sergiu ar fi deturnat mijloace bănești în sumă de 1 160 000 lei primite de la Diacova Maria pentru livrarea mărfii de către SRL „Prod Stoc” către CEH „Terra Rod” SRL, iar în cadrul inventarierii s-ar fi constatat că Onofriescu Sergiu ar fi deturnat active în sumă de 84 697,58 lei. Or, asemenea afirmații, neînsoțite de probe directe precum extrase bancare, documente contabile, ordine de plată, contracte sau acte de verificare financiară, rămân la nivel de simplă susținere declarativă, insuficientă pentru angajarea răspunderii subsidiare.

Instanța de apel menționează că, în contextul condițiilor generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale, nu poate exista răspundere delictuală în lipsa vinovăției dovedite și a legăturii cauzale dintre acțiunile persoanei implicate și survenirea unui prejudiciu cert și actual. Mai mult, prejudiciul nu poate fi prezumat sau dedus prin simple afirmații ale părții, ci trebuie să fie demonstrat în mod concret, probat prin mijloace de probă pertinente, cuantificat în mod clar și raportat direct la o faptă ilicită determinată și individualizată.

Astfel, în ce privește situația din speță, instanța de apel reține că, urma a fi probată în mod riguros maniera concretă în care ar fi fost realizată acțiunea de majorare fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului de către membrii organelor de conducere a debitorului, precum și legătura directă dintre aceste acțiuni și starea de insolvabilitate a SRL „Prod Stoc”, în sensul demonstrării faptului că insolvabilitatea se datorează anume acestor acțiuni și nu altor circumstanțe economice, financiare sau de gestiune. De asemenea, era necesară dovedirea vinovăției membrilor organelor de conducere sub forma intenției sau culpei în cauzarea ori agravarea stării de insolvabilitate, întrucât raportul de cauzalitate reprezintă condiția esențială în funcție de care se determină nu doar existența răspunderii, ci și întinderea eventualei despăgubiri.

Întrucât se repară numai prejudiciul care este consecința directă a faptei ilicite, în sensul unui prejudiciu efectiv demonstrat, Completul judiciar reține că simpla invocare a unor lipsuri din gestiune sau a unor sume pretins deturnate nu poate echivala cu dovada prejudiciului cert. Aceasta și prin prisma art. 1398 alin. (2) Cod civil, care prevede că prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăție se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege, ceea ce impune o interpretare strictă și restrictivă a condițiilor de atragere la răspundere subsidiară.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. c) din Legea insolvabilității, apreciind că nu au fost întrunite condițiile cumulative ale răspunderii delictuale, în lipsa probării unei fapte ilicite concrete, a unui prejudiciu cert și determinat, precum și a legăturii cauzale dintre pretinsele acțiuni de majorare fictivă a pasivelor ori deturnare a activelor și starea de insolvabilitate a debitorului SRL „Prod Stoc”.

Cu referire la temeiul invocat de lichidator, prevăzut de art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității, comiterea cu intenție a altor fapte care au cauzat insolvabilitatea debitorului, instanța de apel îl apreciază ca fiind unul declarativ, generic și lipsit de suport probatoriu concret, nefiind susținut de fapte determinate și nici de mijloace de probă care să confirme în mod cert existența acestuia.

Completul judiciar reține că lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu, în motivarea acestui temei nu a indicat în mod clar și individualizat care ar fi faptele concrete imputate pârâtului, limitându-se exclusiv la invocarea formală a dispoziției legale, fără a detalia acțiuni specifice, modalitatea de săvârșire a acestora, perioada în care ar fi avut loc ori efectele directe asupra patrimoniului debitorului.

Or, dispozițiile art. 248 din Legea insolvabilității nu instituie o prezumție automată de culpă a membrilor organelor de conducere, ci reglementează în mod expres și limitativ situațiile în care anumite fapte ilicite, strict dovedite, pot atrage răspunderea subsidiară. În acest sens, legea impune identificarea unor fapte prejudiciabile concrete, care au contribuit în mod direct și cauzal la ajungerea debitorului în stare de insolvabilitate, precum și probarea acestora prin mijloace de probă pertinente și concludente.

Prin urmare, stabilirea existenței unor asemenea fapte și a măsurii în care ele au contribuit la insolvabilitatea debitorului nu poate fi realizată prin simple afirmații, ci exclusiv în baza unui probatoriu complet, coerent și relevant, administrat cu respectarea normelor procedurale aplicabile, în special a regulilor privind sarcina probațiunii.

Din acest considerent, instanța de apel constată că cererea privind atragerea la răspundere subsidiară în temeiul art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității nu poate fi admisă, întrucât probatoriul administrat este insuficient și nu demonstrează cu certitudine circumstanțele invocate de reclamant, în sensul art. 118 din Codul de procedură civilă. Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile legale incidente speței, respingând în mod întemeiat cererea ca nefondată.

Prin urmare, Completul judiciar constată că instanța de fond a aplicat corect prevederile art. 248 alin. (1) lit. i) din Legea insolvabilității, reținând în mod întemeiat că nu au fost dovedite condițiile cumulative necesare atragerii la răspundere subsidiară, respectiv existența unor fapte ilicite concrete, săvârșite cu intenție, precum și legătura de cauzalitate dintre acestea și survenirea stării de insolvabilitate a debitorului.

Reținând cele expuse supra, Completul judiciar remarcă faptul că răspunderea subsidiară reprezintă o formă a răspunderii juridice de natură delictuală, iar antrenarea acesteia presupune stabilirea cumulativă, pe baza unor probe pertinente și concludente, a elementelor esențiale: existența faptei ilicite, vinovăția autorului și legătura cauzală dintre fapta imputată și prejudiciul cauzat debitorului.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate conchide că, în speță, nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care să demonstreze că apariția stării de insolvabilitate a debitorului este imputabilă pârâtului, or, potrivit art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă legea nu dispune altfel.

În temeiul celor expuse și al materialului probator administrat în cauză, Completul de judecată reține că cererea privind atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere ale debitorului SRL „Prod Stoc” nu este întemeiată, întrucât nu au fost demonstrate condițiile cumulative prevăzute de art. 248 din Legea insolvabilității, respectiv existența unor fapte ilicite concrete, săvârșite cu vinovăție, existența unui prejudiciu cert și determinat, precum și legătura cauzală

directă dintre acțiunile imputate pârâtului și survenirea stării de insolvabilitate a debitorului.

Or, simpla invocare a unor pretinse acte de deturnare, majorare fictivă a pasivelor sau alte fapte similare, neînsoțită de un probatoriu concludent, nu poate fundamenta antrenarea unei răspunderi de natură delictuală, care are un caracter excepțional și sancționatoriu, fiind admisibilă doar în condițiile unei dovediri riguroase și complete a tuturor elementelor constitutive.

În aceste circumstanțe, Completul judiciar constată că instanța de fond a apreciat în mod corect situația de fapt și de drept, a făcut o aplicare corectă a prevederilor legale incidente speței și a respins în mod întemeiat cererea de atragere la răspundere subsidiară, ca fiind nefondată, în lipsa probării condițiilor legale necesare.

Totodată, Completul judiciar reține că soluția instanței de fond privind încasarea din contul SRL „Prod Stoc", în procedura falimentului, a taxei de stat în mărime de 70 278,82 lei este neîntemeiată și rezultă dintr-o aplicare eronată a normelor materiale ce reglementează regimul taxei de stat.

În acest sens, instanța de apel notează că, potrivit modificărilor legislative intrate în vigoare la 18 aprilie 2024, anexa nr. 2 la Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2013 a fost completată cu pct. 1.1.14, conform căruia sunt scutiți de la plata taxei de stat reclamanții în acțiunile privind atragerea la răspundere subsidiară formulate în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Prin urmare, la data înaintării acțiunii de către lichidatorul SRL „Prod Stoc", cadrul normativ incident prevedea în mod expres scutirea de la plata taxei de stat pentru această categorie de acțiuni, regimul juridic fiind unul derogatoriu, instituit în considerarea naturii specifice a procedurii de insolvabilitate și a rolului administratorului/lichidatorului în protejarea masei debitoare.

Completul judiciar subliniază că instanța de fond nu a ținut cont de acest regim special de scutire, procedând la dispunerea încasării taxei de stat din contul masei debitoare, deși reclamantul era exceptat de la plata acesteia în virtutea legii speciale aplicabile la momentul examinării cauzei.

Or, în lipsa obligației de plată a taxei de stat, instanța nu era îndreptățită să dispună recuperarea acesteia de la partea care beneficia de scutire legală, o asemenea soluție fiind de natură să contravină principiului legalității impunerii taxelor judiciare și regimului juridic derogator stabilit expres de legiuitor.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că soluția instanței de fond în partea încasării taxei de stat este eronată și urmează a fi casată, cu exonerarea SRL „Prod Stoc", în procedura falimentului, de la obligația de plată a taxei de stat stabilite prin hotărârea contestată.

În continuare, Completul judiciar reține că instanța de fond a dispus încasarea din contul SRL „Prod Stoc", în procedură de faliment, în beneficiul statului, a taxei de stat în mărime de 70 278,82 lei, apreciind că această sumă este datorată potrivit pct. 1.1.6 din anexa nr. 1 a Legii taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

Totuși, această concluzie nu poate fi reținută în mod automat în raport cu circumstanțele juridice incidente speței la momentul examinării cererii, or instanța de fond a omis să țină cont de regimul juridic special aplicabil acțiunilor în materie de insolvabilitate privind atragerea la răspundere subsidiară.

În acest sens, Completul judiciar reține că, potrivit modificărilor legislative operate prin Legea nr. 73 din 28 martie 2024, în vigoare din 18 aprilie 2024, anexa nr. 2 la Legea taxei de stat a fost completată cu pct. 1.1.14, care prevede expres scutirea de taxă de stat a reclamanților în acțiunile privind tragerea la răspundere subsidiară depuse în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Prin urmare, legiuitorul a instituit un regim derogatoriu de la regula generală a suportării taxei de stat, având în vedere natura specială a acțiunilor de atragere la răspundere subsidiară, care sunt exercitate în interesul masei debitoare și al creditorilor, în cadrul procedurii colective de insolvabilitate.

În aceste condiții, instanța de apel constată că instanța de fond a interpretat și aplicat eronat normele privind taxele de stat, întrucât a reținut obligația de plată a taxei de stat în sarcina masei debitoare, fără a analiza incidența scutirii legale expres prevăzute pentru acest tip de acțiuni.

Mai mult, caracterul scutirii nu este condiționat de admiterea sau respingerea acțiunii, ci de natura cererii formulate, respectiv acțiune în atragerea la răspundere subsidiară în cadrul unui proces de insolvabilitate, criteriu care în speță este pe deplin întrunit.

În consecință, Completul judiciar concluzionează că soluția instanței de fond în partea ce ține de încasarea taxei de stat în sarcina SRL „Prod Stoc” este neîntemeiată, fiind rezultatul aplicării greșite a normei juridice incidente și al omisiunii de a da eficiență prevederilor legale speciale privind scutirea de taxă de stat.

Prin urmare, acest capăt al hotărârii urmează a fi casat, cu excluderea obligației de plată a taxei de stat stabilite în sarcina masei debitoare.

În temeiul celor expuse și al materialului probator administrat în cauză, Completul de judecată reține că soluționarea prezentei pricini impune o apreciere în ansamblu a circumstanțelor de fapt și de drept, prin corelarea acestora cu normele aplicabile din materia insolvabilității și a răspunderii subsidiare, precum și cu regulile generale ale sarcinii probațiunii. Or, deși prima instanță a examinat cauza în mod complex și a dat o apreciere în ansamblu probatoriului administrat, totuși se constată că soluția adoptată este, în parte, afectată de o aplicare eronată a normelor privind taxa de stat, aspect care necesită corectare în calea de atac a apelului, fără a influența însă concluzia de fond privind netemeinicia pretențiilor de atragere la răspundere subsidiară, întrucât nu au fost întrunite condițiile cumulative prevăzute de lege referitoare la existența faptei ilicite, vinovăției și legăturii cauzale dintre conduita imputată și starea de insolvabilitate a debitorului.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că normele de drept material au fost aplicate și interpretate eronat în partea ce ține de regimul taxei de stat,

Completul judiciar din cadrul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia de a admite apelul declarat de lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Adrian Cazacu, a casa parțial hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, în partea ce ține de încasarea taxei de stat, iar în rest hotărârea se menține.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 8 alin. (6) - (7) din Legea insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 și art. 385 lit. c), 389 - 390 din Codul de procedură civilă, Completul specializat în materie de insolvabilitate, reorganizare și dizolvare a persoanelor juridice al Curții de Apel Centru,

D E C I D E :

Se admite cererea de apel declarată de lichidatorul SRL „Prod Stoc” în procedura falimentului, Adrian Cazacu.

Se casează parțial hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, în partea încasării din contul SRL „Prod Stoc”, în procedura falimentului, în beneficiul statului a taxei de stat în mărime de 70 278,82 lei, cu exonerarea SRL „Prod Stoc” de la plata acesteia.

În rest, hotărârea Judecătoriei Anenii Noi (sediul central) din 23 decembrie 2024, adoptată la cererea depusă de lichidatorul SRL „Prod Stoc”, Cazacu Adrian împotriva lui Onofriescu Sergiu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a membrilor organelor de conducere a debitorului cu încasarea din contul acestuia în beneficiul SRL „Prod Stoc” a sumei de 2 736 441,68 lei, se menține.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

Președintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae